



BROR
BECKMAN
1866-1929

Sol Sommares visor
för röst och piano/*for voice and piano*
Opus 8

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund

Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup

Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage

Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music

Utgåva nr 240-245/Edition No. 240-245

2014

Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv

ISMN 979-0--706900-51-3

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.

Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

SOL SOMMARENS VISOR.

Dikt af Johnny Roosval.

Linda.

Det var en vintermorgon, mulen och mörk. Den kalla vintern låg i min själ som kväfvande aska öfver sommarens ljus och värme. Med ett bröt solen fram ur molnen och tände ett glöd, som ännu glimmade under askan. Minnena kommo, först försiktigt smygande. Så fattade den ena hågkomsten den andra vid handen, och fler och fler kommo de fram, fladdrande och dansande kring mig i solskenet, som flöt öfver den hvita snön.

Bror Beckman, Op. 8

Poco moderato e con grazia.

mp

Sång.

Lin - da, Lin - da lil - - la på
al - la blom-mor blom-stra-de på

Piano.

p

molto rit.

mp a tempo

Lin - de - löf - ve - lid!
Lin - de - li - dens strand

Nog mins jag Lin - da lil - - la i
och jag gick kring och kon - stra-de och

p

p

mid - - som-mar - tid,
skref min sorg i sand,

f

mf

poco rit. *mp a tempo*

mid - som-mar - tid, — då al - la lin - dar grön-ska-de vid Lin - de-löf - ve -
och skref i sand; — och skref på al - la sti - gar där: — Lin - da, Lin - da,

f poco rit. *mp a tempo*

p

led och jag gick där och ön - ska - de, att Lin - da vo - re med,
Li, nog vet du hvem som dig har kär, — Lin - da, Lin - da, Li,

p

f poco rit. *mp a tempo*

att Lin - da vo - re med, — då so - len såg och
Lin - da, Lin - da, Li. — Och

mf *f poco rit.* *a tempo* *mp*

p

glim-ma-de på al - la blom-ster små, — och jämt jag gick och rim-ma-de på

p

mf *f* *p* *rit.*

blå — och trä — och hå — och al - la blomster små — och

mf *f* *p* *rit.*

mp a tempo *p*

skref på grö - na bän - kar - ne, som stå på Lind - å strand — om lil - je - lät - ta

mp a tempo *p*

p

län - kar - ne, som lin - dats om min hand, som

mf *p*

rit. *mp a tempo*

lin - dats om min hand. Lin - da, Lin - da lil - la på Lin - de - löf - ve -

rit. *mp a tempo*

p

lid! Nog mins jag Lin - da lil - la i mid - - - sommar-

p *f*

tid.

p *p*

Ett bref.

En kväll gick jag utanför hennes fönster och väntade. Jag såg henne komma fram till rutan, flytta undan blommorna och sluta gardinerna.

Jag var nu nära henne. Och dock så oändligt långt borta.

Förut, då jag varit mycket långt från Linda, hade min längtan kunnat fatta och föra henne till mig. Jag längtade efter att längta så.

Grave.

mp

Jag vil - le snö - ra min rän - sel och fat - ta min van - dringsstaf

mp

och hvis - ka far - väl åt vän - nen, som vän - - tar, som vän - - tar där

p *f*

mp

vä - gen tar af. Med ro - sen jag fått till min - ne jag vil - le

mp

van - dra hän med läng - tan - de sorg i sin - ne allt — ef - ter vän - nen, ef - ter

p *f*

mp

vän-nen så vän. Ty jag vill kän-na smär-tan af rö-da

ro-sens tagg, vill kän-na i mitt hjär-ta sor-gens, sor-gens

p *f*

sval-kan-de dagg. Å nog för-står väl vän-nen min

mf

vi-sa, fast den är dum! Men in-gen an-nan för-står den—

Vän-nen min,— var stum!

pp *p* *pp* *ppp*

Skumma tankar.

Linda förnam hvad jag tänkte. Men hon visade mig ej sitt inre såsom
jag mitt. Jag visste intet.
Det var mulna senvinterdagar.

Andante sostenuto.

Å, när jag mins, hur det var, —

hur det var, — då blir jag så

un - der - lig i sin - ne. Å

9

p vän - nen min, *mf* lyc - kan var full och klar, so - len sken på

mig — och på dig.

f

p Vet du vack - ra - re min - ne ? *mp* Och när jag mins — det,

p *mp*

då blir jag så tung,

fp

p *poco più mosso*

tän - - ker tan - - kar skum - - - ma: al - drig

p *poco più mosso*

mf

me - ra blir som-marn så ung, al - drig sol öf-ver mig och

mf

ritard. **Tempo I.** *p mezza voce*

dig. Men tan-kar-ne de ta - la så

ritard. *p*

dum - - - ma.

ben tenuto

Red. ** p*

Blomman skön.

Solen steg på himlen. Kälen vek ur marken. De borstluggiga tussilago stucko upp sina små ansikten ur dikeskanternas lera, grinande som solvargar. Efter dem kommo sipporna. En dag kom Linda och gaf mig en narcissa.

Allegro moderato e giocoso.

mf
Jag fick en

blom - ma af min vän att sät - ta i min

rock, och där sat - te jag

f *p*

*g ändrat från ess.

den, *mf* där sit - ter den än, _____

cre - scen - do poco a poco

f och jag tänk - te och tänk - te och tän - ker i - gen *p* på _____

al f p

_____ min vän. *mf* Ty hvit och

mf p

grön _____ är blom - man skön, och vän - nen du, jag vet _____

f

* g1 ändrat från gess1.

p

det _____ be - ty - der som så,

mf att du, _____ *p* att då _____ *ritard.* Ack

f a tempo kä - ra, jag törs in - te sä - ga't, men å! _____ *p* du

kan väl för - stå! _____

Tanke, tanke, flyg!

Vårsolen strålade och värmde. Min längtan höll oss ständigt förenade.

Lento. Con molto discrezione.

pp Tan - ke,

tan - ke, flyg vä - gen du är van till min hjär - te - vän!

mf

pp Tan - - - - ke,

mp kä - ra smyg in på hemlig ban, väl du känner den!

rit.

p *poco a poco accelerando*

Se - - - - dan,

p a tempo *poco a poco accelerando*

p *f*

skyn - da, flyg vä-gen du är van hem - - åt snar i-gen!

f *a tempo*

pp

p

Skyn - da hem - åt snar i - gen.

p

Vid Sölfö färja.

Midsommar närmade sig. Linda var som förr på Sölfö. Och jag vandrade dit, till sundet vid Sölfö färja.

Allegretto.

mf Sol Som-ma-re står vid Sölf - ö sund *f* Båt, kom

mf *f*

båt, hit - åt! *p* Där bor - ta ligger

p

stu - gan och lin - dar- nes rad, och

mf tan - ken far å - stad *p* så lär - ke - lätt och

glad. *p* Det

skym - tar i täp - pan en ljus - gul kläd - ning,

pp *rit.* *mp a tempo*

p a tempo som smy - ger sig vac - kert vid *rit.* hvar - je vänd - ning.

p

*aissl ändrat från a1 i analogi med motsvarande takt på sidan 19.

f a tempo

Båt, kom båt, hit - åt!

mf Sol Som - ma - re står vid Sölf - ö sund - *f* Båt, kom

båt, hit - åt! *p* Där går hon och

vatt - nar ro - sen röd,

mf *p*

där bin - - der hon lil - je-stän - ge-len

p

stöd, och hå-ret det blå-ser för

f

sva - la vin - den - Sol Som - ma - re, Sol

poco più lento *p*

Som - ma - re, nu står hon un - der

p poco più lento *p*

f a tempo

lin - den! Båt, kom båt, hit -

f a tempo

åt! Sol Som-ma-re står vid

mf

ff *mf*

f

Sölf - ö sund_ Båt, kom båt, hit - åt!

f

p

Tan-ken for bort så ys - - - ter och ung.

p

mf *rit.* *p Lento.*

Nu går den till - ba - - ka så tung, tung, tung:

Grave. *p*

Hvem är ro - sen rö - da, hvems är lil - jan ve - ka?

rit. *mf*

Hvem sko - la lind - blommors dof - ter sme - ka? Båt å -

rit. *m.g.* *f a tempo*

p poco più lento

nej — å. — Sol

p *p poco più lento* *p*

Tempo I. (*ma più tranquillo*)

mf

Som-ma-re vän-de från Sölf - ö sund - Båt, — o nej, — nej,

f

nej! — Han sat-te sig så sorg - sen vid

pp

di - kes-ren. Ett moln kom och skug-ga-de för da - gens

sken. Sol Somma-re, Sol Somma-re,

mf

säg — hvar-för grå - ter du? Sjung, sjung,

f

och lju - set bry - ter välur mol - nen å - ter, du!

p Sjung, *mf* sjung: *f* Båt, kom båt, hit-

åt!

ritard. **Tempo I.** *m.g.*

Ve dem som veta och intet leta, ty skönare är sjunga i längtan efter det man kanske aldrig skall hinna, att vandra sitt lif efter det man icke vet!

Bror Beckman

Bror Beckman (1866–1929) är en i raden av personer som utfört en mångsidig insats i svenskt musikliv, där kompositionsarbete utgjort en del. Bror Beckman hade en framgångsrik karriär som administratör i musiklivets mitt, men hann därutöver skriva musik. Hans tonspråk är lyriskt och formsäkert, inte de stora gesternas nationalromantik som präglar musiken hos flera av hans samtida kolleger.

Bror Beckman fick en uppväxt i musikens tecken. Fadern var militär musikanföreläsare, musiklärare och tonsättare, farfadern präst och hymnolog. Starten på hans egen bana i musiken innebar arbete i Julius Bagges musikhandel, parallellt med studier i kontrapunkt och komposition för Johan Lindegren 1885–90. Under en tid var han både tjänsteman på ett försäkringsbolag och lärare i harmonilära vid Sigrid Carlheim-Gyllenskölds musikinstitut. Tack vare ett tonsättarstipendium kunde han vistas i Berlin för fördjupade musikstudier 1894. Under en följd av år gav han privatlektioner i musikämnen.

1909 blev han kamrer vid Kungl. Musikaliska akademien, för att året därefter utnämnas till Musikkonservatoriets direktör, en post som han hade till sin bortgång. I den rollen gjorde han bestående insatser: införde bland annat en dirigentklass och undervisning i Jaques-Dalcroze-metoden.

Bror Beckmans komponerande kom inte oväntat på undantag, när hans administrativa talanger alltmer togs i anspråk. Men detta var å andra sidan före den reglerade upphovsrättens tid, då praktiskt taget ingen kunde försörja sig enbart som tonsättare. Merparten av Beckmans musikaliska verk stammar därför från yngre år.

I hans oeuvre är verk i större former ovanliga: en symfoni (F-dur, 1895, uruppförd 1902), den symfoniska dikten *Om lyckan* (utgiven av Musikaliska konstföreningen 1904) samt *Flodsånger* och *Gambla gäst* för röst och orkester (båda 1897). Kammarmusik, i första hand pianostycken, och sånger för röst och piano dominerar hans ändå relativt omfattande produktion. Mest spelade verket är en violinsonat (1891, utgiven av Musikaliska konstföreningen 1893).

En speciell ingrediens är hans många kompositioner för orgelharmonium, ett instrument som intresserade Beckman så mycket att han också skrev en introducerande bok (1907).

Bror Beckman invaldes som ledamot nr 516 i Kungl. Musikaliska akademien den 28 april 1904.

Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter.

Förlagan är utgiven av Carl Gehrman, C. G. 792.

På omslaget står: ”Sol Sommares visor / Dikt af Johnny Roosval / Musik af Bror Beckman / Op 8 / Stockholm, Carl Gehrman Musikförlag”.

Tryckår: 1897.

Bror Beckman

Bror Beckman (1866–1929) belongs to a succession of manifold contributors to Swedish music for whom composing was just one of several activities. He had a successful administrative career at the centre of Swedish music, but still found time for composing. His tonal language is lyrical and comes with a confident grasp of form. Not for him the grandiloquent national Romanticism which informs the work of several contemporaries.

Beckman had a musical upbringing. His father was a director of music, music teacher and composer, his paternal grandfather a priest and hymnologist. The musical career started in Julius Bagge's music store, concurrently with counterpoint and composition studies under Johan Lindegren (1885–90). At one point he combined an insurance clerkship with teaching harmony at Sigrd Carlheim-Gyllenskiöld's Music Institute. A composer fellowship in 1894 enabled him to pursue advanced music studies in Berlin. For a number of years he gave private lessons in musical subjects.

In 1909 he became Treasurer to the Royal Swedish Academy of Music, and the following year he was made Director of the Conservatory, remaining so until his death. He took a number of lasting initiatives in this capacity, such as introducing a conducting class and instruction in the Jacques Dalcroze method.

Not surprisingly, with progressively greater demands being made on his administrative talents, Bror Beckman's composing was relegated to the back burner. But on the other hand, this being before the advent of statutory copyright, hardly anyone in those days could make a living solely as a composer. Most of Beckman's compositions, consequently, date from early years.

Large-scale forms are few and far between in his compositions, but we do have a symphony (F major, 1895, premiered in 1902), the symphonic poem *Om lyckan* (published by the Swedish Art Music Society, 1904) and *Flodsånger* and *Gambla gäst* for voice and orchestra (both 1897). Chamber music, primarily piano pieces, and songs for solo singer and piano dominate what is in fact a relatively copious output. His most-played work is a violin sonata (1891, published in 1893 by the Swedish Art Music Society).

One curious element is his many compositions for the harmonium, an instrument he was so taken with that he wrote an introductory book about it (1907).

Bror Beckman became member no. 516 of the Royal Swedish Academy of Music on 28 April 1904.

Gunnar Ternhag

Trans. Roger Tanner

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes.

Originally published by Carl Gehrman, C. G. 792.

Text on the front page: "Sol Sommares visor / Dikt af Johnny Roosval / Musik af Bror Beckman / Op 8 / Stockholm, Carl Gehrman Musikförlag".

Year of publication: 1897.